

Home Krant
(/plus) (<http://www.standaard.be/plus/20131126/ochtend>)

Binnenland
(<http://www.standaard.be/plus/krant/binnenland>)

BETUL YAGCIOGLU (23) HEEFT TWEE MASTERDIPLOMA'S EN VERTREKT VOLGENDE WEEK NAAR ISTANBUL

‘Gewoon vertrekken. Je kan altijd nog terug’

26/11/2013 | Van onze redactrice Maxie Eckert

De bloeiende economie in het land doet veel jongeren met Turkse roots van een nieuw leven in Turkije dromen. Al blijkt de realiteit na aankomst weinig rooskleurig. ‘Anders dan in België wordt het loon vaak niet uitbetaald. Belgische Turken pikken dat niet.’

Betul Yagcioglu kijkt ernaar uit om in Istanbul te wonen: ‘Het lijkt wel een Europese stad met veel oosterse elementen’. Ivan Put

‘Anders dan in België boomt de economie in Turkije. Met mijn twee masterdiploma’s – communicatiewetenschappen en culturele studies – kan ik er meteen aan de slag.’ Meteen, dat bedoelt Betul Yagcioglu (23) uit Brussel letterlijk: vorige week had ze een sollicitatiegesprek op het hoofdkantoor van Turkish Airlines in Istanbul, vanaf volgende week werkt ze in de communicatieafdeling van het bedrijf.

Volgens Zeynep Balci en Joris Michielsens, onderzoekers van het Steunpunt Inburgering en Integratie aan de Universiteit Antwerpen, geeft de economische situatie van Turkije voor veel jongeren die ernaartoe willen de doorslag.

Voor hun onderzoek hebben Balci en Michielsens diepte-interviews gevoerd met 27 twintigers en dertigers. Ze zijn opgegroeid in Vlaanderen of Brussel en ze dromen ervan om naar Turkije te vertrekken, het land van hun ouders en voorouders. Een deel van de geïnterviewden is zelfs al verhuisd.

Vandaag presenteren de onderzoekers hun resultaten op een studiedag van het Vlaams Parlement.

Vóór hun vertrek is het beeld dat de jongeren van Turkije hebben, erg rooskleurig, vertelt Balci. ‘Ze kennen het land door vakanties met hun ouders bij familieleden. Velen zijn er ook al alleen op reis geweest en hebben er mooie plekken ontdekt. Bovendien lezen en horen ze via de sociale media dat het land bloeit.’

De meesten dromen overigens van een leven in de grootstad Istanbul, de stad met de grootste aantrekkingskracht.

‘Istanbul heeft een mystieke betovering.’

‘Als je vertrekt, trekt de stad je terug’

Yavuz (28) in onderzoek UA

Ook de 23-jarige Betul Yagcioglu kijkt ernaar uit om vanaf volgende week in Istanbul te wonen. ‘Het lijkt wel een Europese stad met veel oosterse elementen.’

Het was een idee van haar vader dat Betul Yagcioglu een baan in Istanbul zou zoeken, vertelt ze. ‘Hij droomt er zelf van om ooit terug te keren.’

Volgens de onderzoekers van de Universiteit Antwerpen worden heel wat jongeren precies om die reden in hun terugkeerplannen gesteund door hun ouders. ‘Maar er zijn ook ouders die kritisch staan tegenover de plannen van hun kinderen. Niet onlogisch, want ze hebben zelf in Turkije gewoond en zien het land dus door andere ogen.’

Werkloos in Istanbul

Eens ze echt in Turkije wonen, komen de Belgische Turken erachter dat ze voortaan niet in een land van melk en honing wonen. Zo zijn de werkomstandigheden volgens de meesten en de combinatie met het privéleven slechter dan in België.

‘De levensomstandigheden hier in Turkije zijn zwaar. Mijn vriend en ik werken op verschillende momenten, waardoor we elkaar niet kunnen ontmoeten. Indien we dan toch tijd samen hebben, hebben we te weinig geld’

Asli (25) in onderzoek UA

Ook dat hun loon vaak te laat wordt uitbetaald en dat ze als werknemer tegenover hun leidinggevenden weinig rechten hebben, stuit veel Belgische Turken tegen de borst.

Balci: ‘Ze vergelijken Turkije met België. Omdat ze het niet eens zijn met hun werkomstandigheden, worden ze ontslagen of nemen ze zelf ontslag. De helft van de jongeren die we in Turkije spraken, was dan ook werkloos.’

Meertaligheid geen troef

Bij hun aankomst in Turkije ondervinden veel Belgische Turken bovendien dat ze door hun Europese achtergrond niet met kop en schouders boven hun medesollicitanten uitsteken.

‘De meertaligheid van de jongeren uit België blijkt dan toch geen groot voordeel te zijn op de Turkse arbeidsmarkt’, aldus Balci. ‘De jongeren die in een Turkse grootstad school liepen, spreken bijvoorbeeld ook goed Engels.’

Balci en Michielsens vinden het jammer dat veel hoogopgeleide jongeren uit België vertrekken om in Turkije een goede job te vinden – en uiteindelijk niet beter af zijn. ‘Het is voor hen én voor België een gemiste kans dat ze uitstromen.’

Maar, zegt Balci, ook al klagen degenen die vertrokken zijn over hun werk, op sociaal vlak gaat het in Turkije dikwijls beter.

‘Ze voelen zich vrijer in de omgang met anderen. Ze vinden de Turkse maatschappij opener en moderner dan de Turkse gemeenschap in Vlaanderen. Bovendien sluit het cultureel leven meer aan bij hun vrijetijdsbesteding. Denk bijvoorbeeld aan de theehuizen en Turkse theater.’

‘Kijk eens om je heen. Hoe laat is het nu? Het is tien voor elf op een maandagavond en het nachtleven bruist. In België heb je dat alleen tijdens het weekend. Ik houd niet van een stil en rustig leven’

Jale (26) in onderzoek UA

De onderzoekers raden de Belgische Turken die willen vertrekken aan om vóór hun vertrek een concreet plan te hebben van hoe ze hun leven er willen opbouwen.'

De deelnemers uit de studies geven de vertrekkers alvast een aantal tips mee.

'Gewoon doen. Je kan altijd nog terug'

Evrin (31)

in onderzoek UA

Dat denkt ook Betül Yagcioglu. 'Vanaf volgende week woon ik in Istanbul. Over anderhalf of twee jaar plan ik terug te komen. Ik zeg het ook tegen mijn vriendinnen waarvan ik deze week afscheid neem: beschouw het als een verlengd Erasmusjaar. Tenzij ik in Turkije iemand zou leren kennen voor wie ik er wil blijven.'